

ת"פ 68319/11/22 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד כרם נסראללה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 68319-11-22 מדינת ישראל נ' נסראללה

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שירה מוהר

נגד

כרם נסראללה הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אלי כהן

גזר דין

הסדר הטיעון; הודאת הנאשם

1. הנאשם, יליד 2002, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **החזקת נשק, אביזר ותחמושת**, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי העובדות הנאשם מתגורר בקלנסואה, יחד עם הוריו ובני משפחה נוספים, בבית ובו חצר בכניסה. ביום 19.3.21 בשעה 23:00 נורו יריות לעבר הבית.

ביום 20.3.21 בשעה 23:13 החזיק הנאשם, בעודו יושב בחצר הבית יחד עם בני משפחה נוספים ובהם אחיו ואביו, באקדח חצי אוטומטי star בקליבר 9 מ"מ, כשהוא טעון במחסנית שהכילה 7 כדורי 9 מ"מ. בנסיבות אלה, נכנסו שוטרים לחצר הבית והנאשם הניח את האקדח על כיסא, הסמוך אליו, מאחורי גבו של אחיו אשר ישב על הכיסא באותה עת.

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהנאשם ישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר חובה בעניינו. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

עמוד 1

תסקיר שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 22.6.23 עולה שהנאשם כבן 21, רווק, בוגר 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. לנאשם 4 אחים. אביו מרותק לכיסא גלגלים מזה 15 שנים בעקבות תאונת דרכים ואמו אינה עובדת. הנאשם מגיל צעיר נטל אחריות כבדה על עצמו הן בטיפול הרפואי בהוריו, בתמיכה הרגשית בהם, בסיוע להם מבחינה כלכלית ובפרנסת המשפחה. הנאשם עבד בעבודות מזדמנות וכיום הוא מנהל מחלקת אונליין בעסק בתחום המזון. בדיקת שתן שמסר העידה על ניקיונו מסמים.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

ביחס לעבירה דגן הנאשם מודה בביצועה, מקבל אחריות על התנהגותו עוברת החוק ומביע צער וחרטה על חלקו בביצועה. הנאשם גילה הבנה להשלכות העבירה, ומאידך מסר כי הנשק לא שייך לו, טען כי מקרה העבירה חריג ואינו מתוכנן, וכי פעל מתחושת בלבול, בהלה וחרדה. לטענתו במהלך שהותו עם בני משפחתו בחצר הבית הנשק נזרק מעל ביתם, כשעד היום אינו מבין את הרקע למעשה זה, מודה בטעותו להחזיק בנשק אך שלל כל כוונה להחזיק או להשתמש בו.

שרות המבחן התרשם שהנאשם נוטה להתנהג באופן אימפולסיבי ללא הפעלת שיקול דעת אודות השלכות מעשיו, אך העריך שקיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה, במידת חומרה נמוכה, וכי מעורבות טיפולית במצבו תפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

לאור זאת, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף רחב, כענישה חינוכית ושיקומית, לצד צו מבחן למשך שנה במסגרתו ישולב בהליך טיפולי.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה, שעניינם פגיעה בשלום הציבור ובטחונו ופגיעה בסדר הציבורי. נטען שעבירות בנשק, כמו גם שימוש בנשק חם, גורמים לנזק ולהרס רב ולהסלמה באירועי האלימות ברחבי הארץ. התובעת הפנתה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לכך שמדובר באקדח בהישג יד, לא מוחבא, אלא מוכן לשימוש כשבתוכו מחסנית טעונה בכדורים ולעובדה שלנאשם אין כל הסבר להחזקת הנשק על ידו. נטען שעיון בפסיקה עדכנית מלמד שבמקרים דומים הטילו בתי משפט עונשי מאסר בפועל לתקופות משתנות, כאשר נקבע שעבירה של החזקת נשק שלא כדין מצדיקה הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, ולא בדרך של עבודות שרות. בהתאם להנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-36 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נזקפה לזכות הנאשם הודאתו והעובדה שאין לו עבר פלילי. לעומת זאת, נטען שנסיבות של חלופת הזמן ולקיימת אחריות אינן מקלות עמו, הואיל והנאשם הודה לאחר שהוגש נגד אחיו כתב אישום בגין החזקת אותו אקדח ומשפטו היה בשלב מתקדם מאוד, ועל כן, ההודאה ונטילת האחריות באה מצד הנאשם באיחור רב. גם תסקיר שרות המבחן אינו מלמד על קבלת אחריות מלאה כשהנאשם שלל שהנשק שייך לו ולא סיפק שום הסבר לעצם ההחזקה. על כן, התובעת תמחה על המלצת קצינת המבחן להסתפק בצו של"צ לצד צו מבחן, המלצה מרחיקת לכת בעבירות נשק בכלל, ובפרט בנסיבות אלה. לאור האמור, ביקשה התובעת למקם עונשו של הנאשם באמצע המתחם לו עתרה, לצד רכיבי ענישה נלווים.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה.

5. ב"כ הנאשם טען שהנאשם בחור צעיר, כבן 19 ביום האירוע, נעדר עבר פלילי, הודה בעובדות כתב האישום מבלי לנהל משפט הוכחות. משפחת הנאשם היא משפחה נורמטיבית כשאחיו לומדים ועובדים. נטען שמדובר בתיק עם נסיבות מיוחדות. נטען שכאשר המשטרה הגיעה לבית, אנשים שהיו על הגג זיהו את השוטרים והשליכו מהגג כל מיני חפצים, ובכלל זה סמים, מחסניות עם כדורים ואקדח. בנסיבות אלה, הנאשם אחז באקדח הזה "אחיזה רגעית", והניח אותו על המושב שאחיו ישב עליו, מאחורי גבו של האח. על כן, נטען שהנאשם החזיק באקדח אך ורק בשעה המצוינת בכתב האישום ואין כל ראיה שהחזיק בו לפני כן. נטען שלמשטרה לא היה שמץ של מושג שהנאשם מעורב, והוא בא מיוזמתו למשטרה וסיפר את הסיפור. לאחר שנחקר, המאשימה ביטלה את כתב האישום שהוגש בשעתו נגד אחיו וייחס לו את החזקת אותו האקדח, כשהמשפט היה לקראת סיום פרשת התביעה. בנסיבות אלה, נטען שחרטתו של הנאשם כנה משום שהנאשם הגיע מיוזמתו למשטרה וכבר בחקירה הוא נטל אחריות על מעשיו (שתי אמרותיו של הנאשם במשטרה הוגשו - **נע/1**).

ב"כ הנאשם טען שהתסקיר שהוגש בעניינו חיובי מאוד וממליץ על הטלת צו של"צ לצד צו מבחן, כששרות המבחן מציין שהטיפול בנאשם נחוץ ושכונתו לשלב אותו בקבוצה טיפולית מתאימה. עוד עולה מהתסקיר שמדובר באיש עבודה, נורמטיבי, עובד כמנהל מחלקה בעסק בתחום המזון, מפרנס את הוריו לאחר שאחיו התחתנו ועזבו את הבית וסועד את האב המרותק לכיסא גלגלים ואת האם אשר מתפקדת באופן חלקי. הנאשם בעל הישגים ויכולות, סיים בית ספר תיכון עם תעודת בגרות מלאה ומתכוון להמשיך ללימודים אקדמאיים. אכן, לשרות המבחן הסביר הנאשם שהנשק לא שייך לו וכי פעל מתוך תחושת בלבול לאחר שהנשק נזרק מעל ביתם, אך הוא שלל כל כוונה להשתמש בנשק, תיאר תחושת בהלה ופחד ברקע לאירוע והביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו, כשהוא מקבל את מלוא האחריות. בנוסף ההערכה היא לרמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה נמוכה.

ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ל-18 חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם ביקש למקם בתחתית המתחם, לצד מאסר על תנאי וצו מבחן.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על האירוע, סיפר שהוא רוצה להירשם ללימודים אקדמיים לתואר בכלכלה ומנהל עסקים, להמשיך לעבוד בתפקידו הנוכחי כמנהל מחלקת אונליין בחברת "קרפור" ולהתקדם בחיים.

דין והכרעה

7. רבות נכתב בפסיקה אודות חומרתן הרבה של עבירות הנשק, אשר הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", וביישובי השרון ל"מכת איזור", ואשר מגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחוננו, סכנה שהלכה והסלימה בעת האחרונה. לא יאה זה מוגזם לומר שבמציאות העכורה בה אנו חיים, אין לך יום שאתה לא מדווה בחדשות על אירוע ירי שגרם לפציעתם של אזרחים, או למרבה האסון גרם למותם, כשבחלק גדול מהמקרים מדובר באזרחים בלתי מעורבים, עוברי דרך תמימים שנקלעו שלא בטובתם ולרוע מזלם ל"קו האש" - גברים, נשים וילדים. נוכח מציאות עגומה זו קבע בית המשפט העליון שיש להחמיר בענישה למען "יראו וייראו" כל אותם עבריינים המבקשים להחזיק בנשק שלא כדין.

[ראה: ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.4.22), בפסקה 5 וההפניות שם; ע"פ 3169/21 **מדינת ישראל נ' אנבאריה** (21.6.21)].

8. הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם ענינם שמירה על שלום הציבור וביטחונו והצורך בשמירה על הסדר הציבורי. הפסיקה עמדה על כך שנוכח היקפן המתרחב של העבירות בנשק, והזמינות הרבה של הנשק הבלתי חוקי, פוטנציאל הסיכון מתרחב למעגלים נוספים, כאשר מעבר לסכנה שבהחזקת נשק על ידי מי שאינו מורשה ומוסמך לכך, קיים חשש לזליגת כלי נשק לגורמים פליליים או בטחוניים. משכך, קבע בית המשפט העליון שלעת הזו אנו מצויים **במצב חירום של ממש**. [ע"פ 7473/20 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (29.6.21); ע"פ 5646/15 **תיהאווי נ' מדינת ישראל** (14.2.16); ע"פ 2398/14 **אלהזייל נ' מדינת ישראל** (8.7.14)].

באשר לעבירת החזקת הנשק והערכים החברתיים המוגנים בהם היא פוגעת, נקבע בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סוכח** (5.11.19) -

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית והגורם בלעדיו איין... למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות 'הגנה עצמית', הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולהחרפת תוצאותיה. על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק... ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפגיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'ייבוש הביצה' המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה".

9. מנסיבות ביצוע העבירה עולה כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים משמעותית, זאת לאור העובדה שמדובר בהחזקת אקדח חצי אוטומטי קליבר 9 מ"מ, כשהוא טעון במחסנית עם 7 כדורים 9 מ"מ, ובהחבאתו מפני השוטרים מאחורי גבו של אחיו שישב בסמוך אליו.

יש לומר שהגם שלנאשם מיוחסת החזקת הנשק באותו רגע, הרי שנסיבות ההחזקה חמורות, הואיל וכאמור מדובר בנשק טעון במחסנית ומוכן לירי, וכן בניסיון להסליקו מעיני השוטרים מאחורי גבו של אחיו, תוך העמדת האח בסיכון (שהתממש) שהחזקת הנשק תיוחס לו. אמנם לא נגרם נזק קונקרטי ממעשי הנאשם, ואולם הנזק הפוטנציאלי שבהחזקת אקדח טעון על ידי מי שאינו הוסמך לכך הוא משמעותי והדברים ידועים.

עוד ייאמר שב"כ הנאשם, במסגרת הצגת הסדר הטיעון, טען לעובדות שלא בא זכרן בכתב האישום, כאשר לפי בקשת הצדדים מיום 30.11.22 לקביעת מועד דיון - מדובר בכתב אישום מוסכם שהוגש במסגרת הסדר טיעון, ועל כן, לא היתה כל מניעה לכלול בו עובדות מוסכמות. ואולם, העובדות להן טען ב"כ הנאשם - לפיהן, הנאשם, כביכול, החזיק בנשק "החזקה רגעית" לאחר שהאקדח נזרק מגג הבית לחצר על ידי אחרים - לא בא זכרן בכתב האישום המוסכם וב"כ המאשימה, בצדק, הסתייגה מהן עוד בדיון שבמסגרתו הוצג הסדר הטיעון (עמ' 1, ש' 27).

10. מדיניות הענישה בעבירת החזקת נשק מחמירה וכוללת, בעיקר, הטלת מאסרים לריצוי בפועל, שאורכם נגזר מנסיבות ביצוע העבירה ומנסיבותיו האישיות של הנאשם. יחד עם זאת, לא נעלמו מעיני פסקי דין אחדים, שהגישה ההגנה, ממנה עולה שבית המשפט העליון הקל, לא אחת, בעונשם של נאשמים שהורשעו בעבירה של החזקת נשק, תוך קיצור תקופת המאסר שהוטלה עליהם, לעיתים תוך הוראה שהמאסר ירוצה בדרך של עבודות שרות, וזאת נוכח הנסיבות המיוחדות שפורטו באותם פסקי דין, כפי שאתייחס אליהם להלן.

ייאמר שלקחתי בחשבון שהמקרה שלפניי אירע ביום 20.3.21, לפני שנכנס לתוקפו תיקון מס' 140 לחוק העונשין (הוראת שעה), תשפ"ב-2021, מיום 7.12.21, אשר קובע עונשי מינימום למבצעי עבירות בנשק, כך שיוטל עליהם רבע מהעונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים להקל בעונש. ואולם, על פי פסיקת בית המשפט העליון, יש לגזור את הדין ברוח התיקון ולאורו, גם במקרים שאירעו טרם כניסתו לתוקף -

"לא למותר להזכיר כי המחוקק מצא לענן בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, כך שהעונש שיושט על מבצעהו יתחיל מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים להקל בעונש (סעיף 144(ז) לחוק העונשין, וראו חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 472; ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 (23.1.2022). אכן, התיקון לחוק לא חל בענייננו, מאחר שהמעשים בהם הורשע המשיב נעשו עוד קודם לתיקון, אך יש בו כדי לשקף את רצון המחוקק להחמיר בענישה בעבירות נשק" (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14.4.22)).

כך גם נאמר בע"פ 8869/21 מדינת ישראל נ' קואסמה (13.3.22) -

"תיקון זה אינו חל מטבע הדברים במקרה דנן, ואין בו כדי להשפיע על תוצאת הערעור - אלא שחקיקתו מדגישה לפנינו פעם נוספת את שידענו זה מכבר, הוא הצורך לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי מי שמסכנים את שלום הציבור וביטחוננו בהפרת האיסורים הנוגעים לנשק וסחר בו".

11. לפסיקה במסגרתה הוטלו על נאשמים, ביניהם צעירים נעדרי עבר פלילי אשר הודו בביצוע העבירה ונטלו אחריות, עונשי מאסר במתחמי ענישה הנעים בין 12 ל-36 חודשים, ראה: ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14.4.22); רע"פ 2919/22 שעבאן נ' מדינת ישראל (1.8.22); רע"פ 6265/20 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (15.9.20); רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.8.20); ע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.21); עפ"ג (מחוזי חי') 46460-02-22 מדינת ישראל נ' צואלחה (9.5.22); ת"פ (כפ"ס) 48471-05-22 מדינת ישראל נ' כמאל (1.12.22); ת"פ (רמ') 11053-10-22 מדינת ישראל נגד קרוצי (23.3.23).

12. מנגד, ראה פסקי הדין אליהם הפנתה ההגנה -

בע"פ 6332/22 פדידה נ' מדינת ישראל (16.2.23) דובר במערער צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר החזיק באקדח הזנקה שהוסב לירי תחמושת ובו מחסנית עם 8 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 11 ל-30

חודשי מאסר וגזר עליו 11 חודשי מאסר. בית משפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את העונש על 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, תוך שהוא מפרט טעמים ונימוקים מיוחדים שהביאו אותו לעשות כן, כדלקמן - **"לפנינו מקרה מיוחד שמכלול נסיבותיו מצדיק הקלה בעונשו של המערער";** **"[המערער] השתתף באופן פעיל בקבוצה טיפולית בתחום מניעת אלימות והתרשמות שירות המבחן היא כי הוא מתמיד בטיפול ונתרם ממנו רבות... גם בדיון שנערך לפנינו הדגישה נציגת שירות המבחן את התגייסותו המלאה של המערער לתכנית השיקומית... בשים לב לנסיבותיו האישיות הייחודיות של המערער, לקשיים הראייתיים שהובילו לתיקון כתב האישום...".**

בע"פ 887/20 **מתאני נ' מדינת ישראל** (29.7.20) דובר במערער נעדר עבר פלילי, אשר החזיק אקדח טעון במחסנית ובה 15 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר, וגזר עליו 10 חודשי מאסר. בית המשפט העליון **התלבט** אם יש מקום להתערבותו, זאת מאחר ש**"העונש שהושת על המערער הוא מתון"**, אך לבסוף קיבל את הערעור והעמיד את העונש על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, זאת מן הטעמים הבאים - **"בהינתן עברו הנקי של המערער; בהינתן המלצת שירות המבחן בתסקיר העדכני החיובי ביותר שהונח בפנינו; בהינתן נסיבותיו האישיות של המערער וגילו הצעיר - בהינתן כל אלה, מצאנו שאין מקום לשלוח אותו לראשונה בחייו אל מאחורי סורג ובריח".**

בע"פ 4332/21 **עאסלה נ' מדינת ישראל** (20.2.22) דובר במערער צעיר נעדר עבר פלילי, אשר החזיק תת מקלע מאולתר מסוג קרלו ומחסנית. בית המשפט המחוזי גזר עליו 15 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע שנסיונות המקרה ונסיבותיו האישיות של המערער מצדיקות חריגה מרמת הענישה, זאת בין היתר מהשיקולים הבאים - גילו הצעיר, עברו הנקי, נטילת אחריות, סיוע למשפחה והיותו סטודנט במכללה לקראת קבלת תואר אקדמי. בנוסף, העניק בית המשפט העליון לשיתוף הפעולה החריג של המערער עם המשטרה - אשר התבטא ב**"הובלת השוטרים, מיוזמתו, למקום בו הסליק את הנשק לאחר שבחיפוש בביתו, לשם הגיעו השוטרים, לא נמצא דבר; שיתוף הפעולה שלו והודייתו המיידית במשטרה"** - משקל רב; כמו גם לעובדה שהמערער **"לאחר מעצרו, ומתוך רצון להעמיק את מודעותו, עמדותיו ותפיסותיו התרבותיות וההתנהגותיות, שהביאו אותו לביצוע העבירה, החל להשתתף בקבוצה טיפולית ייעודית, במסגרת שירות המבחן... גילה מעורבות פעילה...".**

בע"פ 4978/19 **אבו מנסור נ' מדינת ישראל** (31.7.19) דובר בשני אחים אשר הורשעו בכך שברכבם נמצא כלי נשק - האחד הורשע בנשיאה והובלה ונדון ל-18 חודשי מאסר; והשני הורשע בהחזקה ונדון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון החליט להקל בעונשו של מערער 1, וזאת **משיקולי שיקום ובשל הליך טיפולי מוצלח**, והעמיד עונשו על 12 חודשי מאסר. מטעמי אחידות בענישה, העמיד את עונשו של המערער השני על 6 חודשי מאסר בעבודות שרות.

13. הנה כי כן, הפסיקה אליה הפנתה ההגנה היא בבחינת היוצא מן הכלל אשר אינו מעיד על הכלל.

14. לאור האמור לעיל, ונוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים החבריים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 13 ל-36 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

15. לאחר ששקלתי את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, החלטתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל. להלן טעמי:

א. הנאשם צעיר כבן 21, בעת ביצוע העבירה היה כבן 19, נעדר עבר פלילי.

ב. התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם חיובי בעיקרו, ומצביע על תפקוד נורמטיבי בדרך כלל, יציבות תעסוקתית ועזרה בפרנסת המשפחה. עוד עולה כי קיימת רמת סיכון נמוכה בעניינו, במידת חומרה נמוכה.

ג. הנאשם הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות וחסך בזמן שיפוטי יקר.

ד. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנתונים הבאים, אשר **מקהים** ממידת נטילת האחריות וממידת שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק: המקרה אירע ביום 20.3.21; רק ביום 12.7.22 - **בחלוף שנה וחצי מהאירוע** - הגיע הנאשם למשטרה והודה בביצוע העבירה (**נע/1**), כשהוא יודע שברקע, מזה זמן רב, מתנהל נגד אחיו משפט פלילי המייחס לו החזקה של אותו אקדח, ולאחר שסמוך לאחר האירוע הכחיש בחקירתו כל אחריות למעשה. גם במשטרה וגם בפני שרות המבחן מסר הנאשם **הודאה מסויגת** אשר **אינה מצביעה על נטילת אחריות מלאה**, לפיה הנשק נזרק מהגג על ידי אחרים ולמעשה אינו שייך לו. ברקע, התרשמותו של שרות המבחן, כגורם סיכון, **מחוסר בשלות מצד הנאשם, אשר נוטה להתנהג באופן אימפולסיבי ללא הפעלת שיקול דעת אודות השלכות מעשיו.**

16. בנסיבות אלה, המלצת שרות המבחן להטלת צו של"צ לצד צו מבחן אינה הולמת את מידת החומרה של העבירה בה עסקינן ואת נסיבות הביצוע; אינה הולמת את נטילת האחריות המאוחרת והמסויגת של הנאשם, אשר טען לנסיבות החזקה שאינן עולות בקנה אחד עם האמור בכתב האישום; ואינה הולמת את מדיניות הענישה הנוהגת, כמפורט לעיל. כידוע, לבית המשפט שיקול דעת רחב בבואו לקבוע את העונש הראוי לנאשם, כשהמלצת שרות המבחן היא שיקול אחד מיני רבים שעליו להביא בחשבון, וכאשר בית המשפט הוא האמון על האינטרס הציבורי ואילו שרות המבחן, בדרך כלל, מתמקד יותר בנסיבותיו האישיות של הנאשם שלפניו.

17. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בפועל.

לבקשת ב"כ הנאשם, ובהיעדר התנגדות, הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 3.12.23 שעה 10:00 בבית סוהר "הדרים", כשבידו תעודת זהות.

להבטחת התייצבותו למאסר יחתום הנאשם על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪. כמו כן, תיחתם ערבות צד ג' על סך 10,000 ₪, יכול על ידי אביו, מר נסראללה מחמוד, ת.ז. 026305573. מוצא נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ אשר יבוטל עם התייצבותו למאסר.

עמוד 7

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה הקשורה בנשק.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 15.9.23. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

מוצגים - נשק ותחמושת להשמדה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אריאל סיני, הנאשם ובא-כוחו.